

som bekendt er 98 pct. af tyrkerne muslimer – er der tale om et sådant modsætningsforhold, at enhver forestilling om, at man ved hjælp af nogle reformer osv. kan ændre dette 1.400 år gamle modsætningsforhold, måske er en smule naiv?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Nej, det ønsker jeg ikke, for jeg har stadig væk, som jeg sagde tidligere, håbet om en bedre verden.

Det passer i øvrigt ikke, at EU ikke har et værdigrundlag. Det er oven i købet meget kraftigt præciseret i den nye forfatningstraktats artikel 2, men det er jeg godt klar over hr. Søren Krarup er imod. Der står meget klart, hvilket værdigrundlag EU bygger på. Det er det værdigrundlag, jeg tilslutter mig, og det er også derfor, jeg håber, at forfatningstraktaten bliver vedtaget, for her står meget klart, hvad det handler om.

Så er det rigtigt, at der er forskellige religioner, men det, som for mig er håbet, er, at man imellem religionerne måske også kan finde nogle fælles menneskelige værdier, som man kan gå ind for.

Formanden:

Så er det hr. Søren Krarup for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Hvis jeg må være lidt fræk, vil jeg sige, at jeg jo kender den argumentation, og jeg finder den umådelig overfladisk.

Jeg synes, det var udmærket, hvis man i EU-forfatningen, som jeg i øvrigt forkaster, havde været så hæderlig, at man havde gjort opmærksom på, at kristendommen historisk er den vesteuropæiske kulturs forudsætning. Det havde også været klart over for Tyrkiet, hvad det var, man havde med at gøre.

Men jeg kan pege på en enkelt ting, som jeg synes var så utrolig afslørende. Tyrkiet har nu en statsminister, der hedder Erdogan. Han har to døtre, der gerne vil studere. De vil som troende muslimer gøre det med tørklæde. Det kan de ikke få lov til i Tyrkiet. Derfor studerer de nu i USA, for der har man lov til at tage tørklæde på på universiteterne. Synes fru Lone Dybkjær ikke, at dette lille forhold siger alt om det afgrundsdybe modsætningsforhold, der er imel-

lem Europa og Tyrkiet? Er der så nogen som helst basis for at sige, at man håber på, at forholdene vil bedre sig?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Nu er det jo et udtryk for, at Tyrkiet gerne vil være verdsligt, at man ikke skal gå med tørklæde, men det er åbenbart også forkert for hr. Søren Krarup.

Jeg kender også alle hr. Søren Krarups argumenter. Vi har jo mødtes forskellige gange, og vi bliver aldrig enige. Hr. Søren Krarup mener, at det kristne livsgrundlag og -syn og alting er det eneste saliggørende. Jeg mener også, at der er muligheder for andre religioner. Det kan vi aldrig blive enige om. Jeg må sige, at hr. Søren Krarup efter min opfattelse er totalt fundamentalist, og det er en fundamentalisme, jeg ikke kan gå ind for. Den kristne fundamentalisme, som hr. Søren Krarup står for, og som han giver udtryk for, er ikke min.

Formanden:

Tak til fru Lone Dybkjær. Så er det fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det er jo, som det er sagt flere gange heroppefra, et meget specielt beslutningsforslag, som Dansk Folkeparti har lagt frem, fordi man ønsker, at Folketinget skal tilslutte sig, ikke en resolution, der er vedtaget af Europa-Parlamentet, men en række af de bekymringer, der er i den resolution. Som fru Lone Dybkjær sagde heroppefra, ville Dansk Folkeparti jo i realiteten have meget svært ved at stemme for den samlede resolution, for resolutionen er baseret på de beslutninger, der er truffet i EU om at optage og fortsætte forhandlinger med Tyrkiet om optagelse i EU. Derfor har man så måttet hele vejen rundt og har skullet formulere sig på den måde, at det er en række bekymringer. Der er da mange af de bekymringer, vi deler. Det har vi også diskuteret herinde tidligere. Men sagen i realiteternes verden er jo, at Dansk Folkepartis værste skrækscenarie nok ville være, at Tyrkiet rent faktisk levede op til de krav, der er stillet fra EU's side til Tyrkiet om mindretalsbeskyttelse, om demokratiske institutioner, fuldt ud, også i håndhævelsen af lovE og regler om et regelsæt, som er demokratisk på det niveau, man har stillet kravene i Københavnskriterierne op på.